Napsal uživatel Jaroos
Pondělí, 14 Červenec 2003 03:00

Jo jo jo... povídání z koupaliště, jasně jasně, žádnej problém. No jo, jenže to si říkáte v červnu. Sedíte si někde ve stínu, schováváte se před slunkem a jste schopni si kostky ledu hodit i do piva. Déšť, zima a vůbec "hnusavo" se dostaví přesně začátkem týdne, ve kterém míříte kamsi k Olomouci.

Ačkoliv v technickém průkazu o tom není ani zmínka, zjistíte, že na dopravním inspektorátu jste si zřejmě zaregistrovali ponorku. Brněnská dálnice je jedna dlouhá myčka a vám se už teď v hlavě honí, že vaše očekávání co se koupání týče bude naplněno přibližně stejně jako v případě vládního prohlášení.

Nastíním své "prezahradní" představy... Slovy ebenovskými - lidi se koupou, deky se šoupou, záda se loupou. Tak nějak, že. Ležím si v klídku a pohodě u vody, pročítám eventuelní poznámečky z některé scény a pasivně vyčkávám příchod múzy. Nejlépe její hmatatelné podstaty. Slunko paří, tak kde jinde než tady, no ne...

Skutečnost je jiná. Obloha je začmáraná šedivočernými šmouhami a já marně hrabu v baťohu, abych se poněkolikáté přesvědčil, že jsem skutečně "přiblblik", který si svetr, ba dokonce cokoliv s rukávem delším než krátkým, zapomněl. Hlavně že mám náhradní kraťasy, sluneční brýle a dostatečně rozměrný ručník. Opalovací krém kupodivu nenacházím. Bude asi v předsíni, připraven na svetru. Múzy mne míjejí, některé z nich s mrazivými výrazy na tváři. A pokud se mi v optimálních představách honil hlavou Marek Eben, stojím spolu s dalšími u Kapličky a při pohledu na Vlastu Rédla mi v uších zní "... hej pane děda Mráz...". Nic z toho nebude...

Probíráme s ostatníma, kdo kam že to dneska zajde a ta tečka č. 12 v krtkovském zpravodaji se zdá větší a větší... Pooooojď...

Potřebujete-li se zásadně rozhodnout, v tomto případě zda jít či nikoliv tam, kam byste měli, je třeba vše důkladně rozvážit. Nejlépe se rozjímá nikým nerušen. Což na Zahradě nejde. Rozjímám tudíž rušen v jednom z pivních stanů. A děje se zázrak. Mraky se trhají a vykoukne sluníčko. Žádné takové to zubaté, chladné, fujtajblové. Naopak poctivě hřející.

Od vedlejšího stolu se zvedá cosi. Kdosi. Kráčí k okraji stanu, vykoukne zpod něj a znechuceně se zadívá tam někam nahoru. Pak křikne jen: "Zalez!".

Letos z koupaliště nic nebude. To se vážně těžko píše, když někdo odhání Slunko...